

Breviarium Chronologicum Veteris Testamenti Rerum Gestarum

Ab Orbe condito Vsque ad Christum natum Synopses complectens.
Xenivm Academicæ Sodalitati Dominorum, B.M.V. Annuntiatae Herbipoli
oblatum

Aetas Regalis : Complectens Synopses Sacræ & Profanæ Historiæ a
Samuelo & Regum Hebræorum initio, usq[ue] ad finem captivitatis
Babylonicæ, & initium Persicæ Monarchiæ

Gartner, Michael

Herbipoli, 1696

Memorabilia Miscellanea.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65112)

intercalabatur, eo anno duodecimus Princeps duobus mensibus in suo munere inferebat.

Cæteros in bellica laude celeberrimos suggeret vel titulus de *Regibus* vel de *militaribus expeditionibus*. Huc quoque pertinent victores in Olympicis certaminibus nam in unaquaque Olympiade ad cuius initium certamen Olympicum agebatur Victorum nomina scribebantur in tabulis & incidebantur in columnis, ut gloria ejus, qui in cujusque Olympiade, certamine victor evasisset, in omnem posteritatem ubique gentium propagaretur. Unde etiam Scriptores rebus gestis, quas memorant Olympiade notam victorisque nomen adscribere consueverunt. Verum hæc supervacaneum videtur peregrinis nominibus pagellas adimplere.

§. II. Memorabilia Miscellanea, qua contigerunt in quarta mundi ætate.

Gentiles Scriptores ac præcipue Poetæ

Poëtae hac quartâ ætate mundi multas historias in sacra Scriptura exaratas figmentis suis involuerunt, & veritatem obscurârunt, ita Sanchez arbitratur, & probabiliter valdè ac consonè S. Hierony: ex historia *Jone* fugientis in Joppen, ibique à ceto, absorpti, sed à Deo liberati, sumpsisse Græcos fabulam *Andromada*, quam fabulantur ob matris suæ *Cassiope*s superbiam (quæ se Nereides pulchritudine formæ antecellere gloriabatur) à Nymphis scopulo ad Joppen fuisse alligatam, & ceto devorandam expositam; sed Persei virtute liberatam, qui illac interfaciens cetum interemit. Hujus fabulæ mentionem facit ad Historiam *Jonæ* S. Hierony. in *Ioppe* inquit, portus est *Iudea* totius celeberrimus, & vocatur *Japho*, ad quem *Hiram* Rex *Tyri* ligna de *libano* ratibus transferebat, qua *Ierusalem* terreno itinere provehebantur. Hic locus est, in quo usq; hodie *Saxa* monstrantur in littore, in quibus *Andromeda* relegata *Persei* quondam præsidio fit liberata.

Simi-

Simili modo ex diluvio tempore
 Noë finxerunt diluvium Deucalionis
 ut *S. Iustinus* in Apol. contra gentes
 & *Herculem* non alium fuisse, quam
Sampsonem censet *S. August.* lib. 18.
 Civit. 19. Hinc ille fatalis erinis, in
 quo regni fors & stabilitas sita erat,
 quem filia *Scylla* dormienti patri *Niso*
 sustulit, & cum eo regnum ereptum
 patri ad *Minocem* patrem & patriæ
 hostem detulit. Sic *Plato*, ut sentit
Origenes, fabulas suas de hornis &
 campis *Elisais*, de formatione homi-
 nis, de serpente ex Genesi *Mosis*
 mutuatus est. Et *Clemens Alexand.*
 lib. 2. *Stromatum* docet, quod *Minos*
 legislator Græcorum (quem dicunt
 novem annis familiariter esse versa-
 tum cum Deo) non alius sit, quam
Moses, qui in *Sina* cum Deo collo-
 quens ab eo legem accepit. Sic *Noë*
 finxerunt *Ianum* esse bicipitem, qui
 duo vidit sæcula, & quasi duos mun-
 dos. Eundem transformârunt in *Bac-
 chum*, eoquod vinum & vitem inve-
 nisset.

nisset.
 formâr
 sam, q
 verteret
 sacra h
 veriffi
 vus ac
 hac
 vscura
 Hâc
 tr in
 tr, sed
 estrimi
 tate Sib
 fit, per
 debere
 ævi; I
 circa S
 vandu
 pellat
 ticinar
 lo, id
 enim
 lum, &
 unde

nisset. Ex Lucifero è cœlis dejecto
formarant *Aten* à Jove cœlo depul-
sam, quæ res humanas turbaret & e-
verteret. Et similia plurima, quæ in
sacra historia comprehenduntur &
verissima sunt, à Scriptoribus genti-
libus ac præsertim antiquioribus Græ-
cis hac potissimum ætate scripta, &
obscurata sunt caligine fabularum.

Hæc ætate variæ *Sibylla* reperiun-
tur in historicis, quas floruisse legi-
tur, sed quia *Sibylla* nomen commune
est nimis multis, & plurimæ quavis æ-
tate *Sibylla* recensentur, ut manifestum
sit, per *Sibyllam* appellativè intelli-
gere debere Prophetissam aliquam illius
ævi; Igitur in hac tanta confusione
circa *Sibyllas* propriè tales hoc obser-
vandum occurrit. Nomen *Sibylla* ap-
pellativum esse cujusvis fœminæ va-
tanticantis. Dicta *Sibylla* quasi *Siobu-
la*, id est, quæ Dei sententias dicit, βελτι-
νιμ sententiam significat sive confi-
dium, & *Æoles* per οἰς Deos indicant:
unde *Hieronymus* contra *Iovinianum*

O

in-

inquit lib. 1. quid referam Sibyllarum
 in signo virginitas est, & virgi-
 nis primum divinatio, quod si
 sermonis genere Sibylla cetero appo-
 tur, recte consilium Dei sola scribi
 nosse virginitas.

Fuerunt porro Sibyllæ non Dæmo-
 nis sed Dei Prophetissæ, & propheta-
 bant propter virginitatem, quam habere
 digna facta sunt, uti Epiphanius scribit
 de filiabus Philippi Evangel. ad. 22.
 cap. v. 8. Quanquam ipsæ gentiles es-
 sent, & gentilium vates; triplicem e-
 nim Prophetarum classem cum S. Au-
 gust. lib: 19. contra Faustum observare
 necesse est. Primò fuerunt Prophetæ
 gentilium, qualis erat Balaam, & qui-
 les erant Sibyllæ. Secundò Judæorum
 quorum nomina & Prophetia in Scrip-
 tura inveniuntur, Prophetæ scilicet
 fidelium. Tertiò Christianorum Pro-
 phetæ, sive novi Testamenti, qualis
 erat S. Ioannes Apostolus in Apocalypsi.
 Discrimen autem Sibyllarum & alio-
 rum gentilium Prophetarum à fide-
 li-

us tūm Judæis quondam, tūm no-
 stris Christianis tale est. Illi mente ab-
 alienati quasi coacti ac subindè invi-
 ti, & velut Euthusiasmo abrepti, aut
 furis perciti prophetabant, quod
 idem subindè contingit Dæmoniacis.
 Horum verò mens sibi constabat, sci-
 ebant, quid dicerent, spontè loque-
 bantur, non vi in ectasi, ne illa qui-
 dem, quæ in ectasi acceperant, pro-
 ferebant, nisi præsentis sibi. Hinc S.
 Paulus, dicit. *Spiritus Prophetarum*
prophetae subjecti sunt. 1. Cor. 14. v. 32.
 Propriè ergò dictæ Sibyllæ decem
 numerantur, quarum cognomina pa-
 tria hæc sunt. I. *Persica Sibylla*, quæ
 de Persis fuisse dicitur à *Varrone*, cu-
 jus mentionem facit *Nicanor*. * II.
Lybica, cujus meminit *Euripedes*. * III.
Delphica, de qua locutus est *Chrysi-
 pus* de divinatione. Vixit, ut *Ensebi-
 us* scribit, temporibus *Gedeonis*, In-
 carnationem verbi divini, miracula,
 proditorem & captivitatem, mortem
 & resurrectionem multis carminibus

tam pellucidè scripsit, ut historiam magis dictasse, quam futuros prædixisse videatur. * IV. *Cumæ* Italia, quam *Nævius* in libro bellinici citat. * V. *Erythraa*, quam *Apylidorus* Græcus suam fuisse civem affirmat: de incarnatione Christi, passionis ac B. Virgine, nec non de Judæorum regno plurima vaticinata est Græcis de expeditione Trojæ concitantibus, tantâ claritate labores & exitium urbis descripsit, ut nil post factum nosceretur clariùs, quam antea ab ipsa prolatum fuerat. * VI. *Somus* de qua scribit *Eratosthenes*, scriptam se reperisse in antiquis annalibus Sæmiorum. Vaticinata est de Domino nostro Jesu Christo & B. Virgine. VII. *Cumana* nomine *Amalthea*, ab aliis *Demophile* vel *Erophile*, vel *Deiphobe* nominatur. Hæc *Tarquinio* Regi Romanorum novem librorum oraculorum obtulit pretio 300 aureorum, cumque is hoc pretium abnueret, *Sibylla* magnam earum parte

ombussit, & paucis adhuc reliquis
 altero die tantundem exegit, afferuit-
 que, nisi daret, reliquos etiam combu-
 sturam se esse, & quantum petijt, ob-
 tinuit. Hos libros cum *Tarquinius* ser-
 vasset, à posteris compertum est, eos
 omnia Romanorum facta continere,
 quum ob causam maximâ diligentîâ
 posthæc libros servavere, de futuris cõ-
 sulturi ad eosdem quasi ad oraculum
 recurrerunt. * VIII. *Sibylla Helespontia*,
 ex agro Trojano vico *Marmello*, quâ
Solonis temporibus *Heraclides* Ponti-
 cus extitisse scribit, de Christo vatici-
 nata est in hæc verba: *nascetur Christus*
Jesus de casta. * IX. *Sibylla Phrygia*, quæ
 vaticinata est Ancyrae. * X. *Sibylla Ti-*
burcia vel *Tiburtina*, *Albanea* dicta,
 quæ Tiburi ut Dea colebatur juxta
 ripam Anienis, cujus in gurgite in-
 ventum est simulacrum ejus tenens in
 manu librum.

Hanc Augustus consuluit, cum Dij Ro-
 mani reddere oraculum non possent nascen-
 te Christo, quæ post trius dierum jejunium
 respondit ea, quæ S. *August.* 18. lib. de Ci-
 vit,

vit Dei cap. 23. refert dicens: *Iudicij* per
tellus sudore madescet, è calo Rex adve
per facta futurus & sunt versus adhuc 27.
 rum ultimus sic habet: *Decidet è calu*
que & Sulphuris amnis, quorum versuum
teræ capitales, ut S. August: testatur, hu
sentum reddunt: Iesus Christus Dei filius Sa
water, & postquam hæc vaticinata fuit An
gusto ilicò cælum apertum est, viditque in
cælo virginem pulcherrimam super altare
quoddam stantem, gestantem puerulum,
quâ visâ vocem simul audiit: Hæc est
Dei est. quæ videns & audiens Angelus in
terram procidit, & Deum adoravit, & se
Dominum posthac appellari vetuit. Quo
is loco postmodum ad rei memoriam tem
*plum sub titulo *Sancta Maria Virginis in os**
cali ædificatum est, quem locum Ordo S.
Francisci excolendum suscepit, & nunc de
 que possidet.

In hoc Catalogo Sibyllarum minime
 conveniunt Scriptores in ordine
 vel in ætate, quâ illarum quæque viri
 rit; Sic autem attextit supplementum
 Chronicarum *Philip. Bergomus, Ordo*
S. August. & Eusebius ex magna parte
 omnium harum Sibyllarum Carmina habentur
 praterquam *Cumea, & sumi* Sogylarum

larum singuli libri, sed unius tantum esse videntur, quia omnes Sibylla nomine inscribuntur sine cognomine praterquam Erythrae, quae nomen suum verum inserat, & Erythraam nominatum iri pralocuta est, cum ortu esset Babylonia; hinc etiam ista caeteris celebrior est, quaequam omnium verum Deum praedicent. Et quidem an. m. 3977 ante Chr. 76. Romae legatio missa est Erythras ad carmina Erythrae Sibylla colligenda, & Romam deportanda, ut essent eorum loco, quae cum Capitolio deflagaverunt.

Conversio Ninivitarum prorsus admirabilis ad an. m. 3216. ante Christ. 837. Amasia Regis Judaeo.

Fuit autem Ninive tunc temporis, ut Diodorus Siculus eam describit urbium maxima, & celeberrima in mundo à Nino tantae magnitudinis ambitu condita, ut non modo omnium tunc in orbeterrarum maxima existeret, sed etiam ut nemo posterorum tale quid aggressurus, eum facile superaret. Quippe omnium facultatum suarum apparatus ad hanc urbem muniendam

impendit. Figura erat quadri latera, terâ parte longiore; nam latus utrinque longius ad centum & quinquaginta stadia excurrit, reliqua duo minora nonaginta obtinent. Ambitus igitur totus stadijs 490 constat, murus ad 100 pedum altitudinem assurgebat & ad trium latitudinem curvum junctum agitandorum porrectus erat, turres in eo 1500. singulæ 200 pedes altæ; fuit ergo murorum ambitus 60 miliariorum octonis stadijs in singula miliaria distributis, quorum si tria miliaria leucæ uni tribus, 20 leucarum fiet totius civitatis ambitus, ex quo intelligi potest, quantum temporis in tota urbe vicatim obambulanda impensum posset, ideoque sine amplificatione à Propheta dictum esse *Ninive erat civitas magnæ itinere trium dierum*. Sed & insignis penitentiae miraculum inde cognosci potest, quod in urbe tam divite, tamque magna homo ignotus, rusticanus, alienigena ex barbara & contempta natione orundus, qui nullam talis tantæque denunciationis probationem, nullum miraculum proferebat, & nullum auctorem; induxerit nuncios summos & infimos, totius Orientis Imperatorem, Satrapas, consiliarios, comes, vernas, ad unum omnes, ut in cineribus, in vili cinere, in precibus ferventissimis, in clamore vehementi, in jejuniis, tali loco

loco & in sede voluptatis inaudito, publicè
cum detestatione præteritorum peccato-
rum, & propositæ vitæ melioris, & cum
spe perfecta veniæ in sola Dei misericordia
fundatæ, sine excusatione culparum, sine
querelis in Prophetam, pœnitentiam seve-
rissimam unâ omnes susciperent, juvenes &
senes, & cum matribus teneræ infantes,
etiam pecoribus & jumentis in communis
pœnæ societatem assumptis. Omnino ideo
admirabilis tunc apud Assyrios istos fuit
virum verbi efficacia, quòd crederent, at-
que credentes ad talia, tantaque pœniten-
tiæ signa descenderent; voluit autem Deus
hæc Ninivitarum humilitate & conversione
Judæis id audientibus exemplo gentilium
ostendere, & exprobrare eorum contuma-
ciam, & cordis duritiem, qui tot Prophe-
tarum prædicationibus, tot beneficiis, tot-
que visis miraculis nondum resipiscentes in
malitia perseverabant.

Somnium Nabuchodonosoris de 4
Monarchiis mundi in statua repræ-
sentatis contigit an. mun. 3453. ante
Chr. 600, cujus interpretem egit *Da-
niel*, cum ariolorum Babyloniorum ne-
mo interpretari scivisset, ideoq; regio
passu tanquam rei sacrilegii & frau-
dis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dis omnes trucidati sunt. Interpretio autem talis erat: Caput statuæ aureum significabat Imperium seu Monarchiam Babyloniam.

Sed quare aureo capite Assyria Monarchia præ cæteris fulget? Respondet *Cornelius* vocari aureum, non tantum ab opulentia, sed potissimum à felicitate (vivebant enim gentes quietè & pacificè fructes bonis in abundantia pacis) gloriâ, firmâ, amplitudine & diuturnitate. Vocari etiam aureum non comparatione sequentium regnorum, sed eorum, quæ cum hac Monarchia steterunt, & huic vel tributum pendebant vel suspiciebant & verebantur. Videtur etiam Daniel Judæus respexisse ad Babyloniorum libidinem auri coacervandi, & à gentibus subactis comportandi, ut ex Judæa abstulerunt omnia vasa aurea & argentea, thesauros *Salomonis* & templi, quod expilârunt.

Pectus argenteum & duo brachia designabant secundam Monarchiam, quæ fuit Persarum, ex duobus regnis copulata, Persico & Medo sub *Cyro* Rege, qui matre Medâ & patre Persâ natus erat, ideoque duobus argenteis
bra-

brachiis hæc Monarchia, quasi ad labores & agenda fortia corroboratur.

Comparatur hoc regnum argento, quia abundavit argento, unde præter thesauros obvios & apertos Deus promisit Cyro thesauros absconditos Isaia 45. & *Plinius* scribit *Cyrum* ex debellata Asia extulisse quinquaginta millia talentorum argenti, id est trecentos milliones. Fuisse etiam hoc regnum opulentissimum patet ex sumptuosissimo convivio *Affueri*, ex innumerabili exercitu *Xerxis*; & Rex Persarum semper in suo conclavi ad caput 30 milliones auri (quod cervical Regis dicebatur) & ad pedes 18 milliones argenti habebat, ut scribit *Athenæus* sub initium lib 12. & *Persica* gazza, quæ potitus est *Alexander* fuit 280 talentorum, id est centum & octo millionum, ut *Strabo* testatur. Fuit tamen hoc regnum non æquè felix, atque fuit *Assyrium* ob multiples strages & Regum suorum celeres ruinas.

Pectus æreum statuæ signabat regnum *Alexandri* & Monarchiam Græcorum; *Alexander* enim pænè universæ terræ nostrati dominatus est, *Chinenses* autem, *Mexicanos*, *Peruanos*

324 *Ætas IV. ab an. m. 1940.*
anos, & alterius orbis incolas
adiit.

S. *Hieronimus* dicit, vocari hanc
Monarchiam æneam, quia æs non tantum
forte & durum, sed etiam valde vocale &
sonorum est, & talem fuisse *Alexandri* &
Græcorum gloriam & famam, tum ob lor-
titer res gestas, tum etiam ob singularem
eloquentiam, & sapientiam, quæ Græci
præ alijs & quidem primò floruerunt; quan-
quam enim etiam alijs sæculis, atque etiam
hoc sæculo viri sint in eloquentia, Philo-
sophia, Mathesi, Theologia, alijsque artibus
præstantes, qui veteres superant; veterum
tamen nomen & famam, ut potè ab illis
tanto tempore præscriptam, non obtinent
usu enim & copiâ res omnis vilescit; sic
ergò Græca Monarchia sapientiæ & eloquen-
tiæ nomen præ cæteris obtinuit. Quod
idem dici potest de gloria regni *Babylonici*,
ut illa in auro repræsentetur, quia prima
fuit, quam nulla alia antecessit amplitudine
terrarum, gloriâ & opulentiâ & felicitate
vel par vel augustior, quanquam regna post
Babylonicum fortassè non cesserint, quod
historiarum gnarus lector dijudicare po-
terit.

Congruâ similitudine hæc Monarchia
ventri & femoribus confertur; sicut enim
venter omnem cibum ad se trahit, & cum
stacim

statim per omnia membra dispergit & disperit; sic *Alexander* plurima regna subegit, sed moriens eadem suis Ducibus divisit. Notatur etiam in ventre intemperantia & ebrietas *Alexandri*, de qua *Curius* lib. 9. refert; quod cum *Alexander* bibacissimo Macedoni *Protea* poculum ingens duorum congiorum capax propinans exhausisset, *Protea* illud acceperit, ac vicissim idem *Alexandro* propinaverit; qui rursus illud ebibit, sed perferre non potuit; mox enim poculo è manibus lapso in pulvinar reclinatus, & morbo correptus succubuit & interiit sui homicida. In femoribus autem notatur luxuria Imperatorum *Ptolemaeorum* in regno *Ægypti*, quibus solenne erat sorores suas ducere in uxores.

Tibiæ ferreæ & lutei digiti pedum designabant Monarchiam Romanorum armis & fortitudine inclytam. Duabus tibiis insiltebat hæc Monarchia, quando Imperium fuit penes duos Consules, penes decemviros, & penes duos Imperatores Orientis & Occidentis, cujus etiam insigne biceps Aquila est.

Hæc Monarchia assimilatur ferro ob continuos labores vel agrorum vel armorum, qui-

quibus sibi invictum robur corporis & animi parabant Romani, & Imperii sui limites mirum in modum amplificabant, comminutis & contritis aliis gentibus per totum exercitus, aiebant enim sparsas per gentes continuo 32 legiones, ex quibus 10 erant in Germania, aliæ in Hispania, Asia, Africa &c. uti docet *Baronius*. Hæ verò continebant populos in officio & ad tributa pendenda adigebant. Divisum quoque dicitur hoc quartum imperium in partes, quæ divisio tunc maximè fuit, quando plebs in Senatum, *Sylla* in *Marium*, *Cæsar* in *Pompejum*, *Augustus* in *Antonium* & alii in alios ejusdem Regni insurrexerunt. Divisum autem, & vel maximè enervatum, quando variæ gentes ab ejus obedientia se subduxerunt, & Reges proprios crearunt, ut fecerunt Poloni, Angli, Franci &c. & sicut pedum digiti sunt inæquales, alii majores & minores; ita & Reges horum regnorum. Luteum fuit hoc imperium circa ultima sua tempora, quia facile conteri potuit, & conteretur dissidentibus inter se tot Regibus, totque bellis intestinis laceratum. Et quidem in fine mundi dividetur hoc regnum in decem Reges Romanorum, & quam parum lutum ferro coagulatum unitur & humiliter perseverat; tam difficulter hæc regna convenient.

Ex

Ex hac statua Monarchica Nabuchodonosoris visa in somno, & à Daniëlis interpretatione sic declarata, gentiles fabulam acceperunt de primo vculo aureo, secundo argenteo, tertio aëneo, quarto ferreo.

De Templo Hierosolymitano.

Templum à Salomone sumptuosissime ædificatum & consecratum, succedentibus postmodum impiis atque etiam idololatriis Regibus, vel neglectum vel profanatum instauratum & emundatum, est diversis vicibus. Primò negligentia Levitarum magna ex parte ruinam templum patiebatur, ut nequidem Sacerdotum habitacula usui essent & commoda ad habitandum, Levitis pecuniam pro fabrica templi impendendam absumentibus, & in proprios usus impie suffurantibus. Ornamenta etiam & vasa aurea & argentea erant magna ex par-

Ex

parte distracta vel profanata, quibus profani Reges fanum *Baalis* ornauerunt, quod nominatim de *Athalia* refertur. Rex igitur *Ioas* post *Athalia* am succedens omnem curam eo impendit, ut collectâ pecuniâ templum instauraretur, & vasa vel nova collocarentur, vel emundarentur. Facta est ergo templi instauratio sub *Ioa* an. m. 3479. ante Chr. 874. anno templi Salomone ædificati 157.

Similis instauratio & emundatio facta est sub *Ezechia*, post profanationem sub *Achazo* factam; convocavit tùm *Ezechias* statim à morte patris impij Sacerdotes & Levitas cum Pontifice *Azaria*, qui etiam *Nysas* dictus, monuitque ut ipsi prius sanctificarentur, ac deindè in emundationem templi omnibus viribus incumberent, & emundatum est per octidies magnâ copiâ hominû collaborante, indeque plurimum sacrificia oblata ad placandum Deum, & fœdus cum eo renovandum: & celebritas *Azimo-*

rum cum insolita lætitia celebrata est plurimis Israëlitis Hierosolymam ascendentibus an. m. 3309. ante Christ. 744. anno templi conditi 287.

Tertia instauratio & emundatio facta est sub *Iosia* Rege, & *Helcia* Pontifice, eiectione è templo omnibus vasis & iis, quæ ad cultum *Baalis* deservierant: quo tempore etiam idololatria eiectione, & Sacerdotes excelsorum depositi, arca in Sanctuarium reposita, & tanta multitudo Sacrificiorum in illa solennitate fuit, ut Judæi celebritatem hujus *Phase* & magnificentiam præ omnibus præcedentibus efferant, tametsi *Exochia* Phase per dies 14, *Iosia* autem non nisi consueto 7. dierum spatio celebraretur, quibus populus de sacrificiis epulabatur: in quam rem *Iosias* 30. millia ovium, agnorum & hædorum; boum vero tria millia largitus est, & alii quoq; Principes pro sua quisque devotione conferebant.

Sub idem tempus *Helcias* summus Pontifex aperiens arcam invenit librū Deu.

Deuteronomij, quem *Moyſes* in a
repoluerat, & fortalsè manu ſua ſcrip-
ſerat, non quod alioqui nulli ejuſ-
eſſent Codices, ſed ita intelligendum
eſt, *Moyſen* 13 exempla legis exarariſſe
manu ſua, ſingula ſingulis tribubus
dediſſe, & decimum tertium in ſacra
vaſa reſoluiſſe: ad eò autem erat ſta-
tus Religionis illo tempore corruptus
ſuperiorum Principum injurià & im-
probitate, ut liber legis inter ſacra
reliquias repertus haberetur pro ſu-
ſpecta & inaudita.

Septuaginta Hebdomades Danielis.

A Nno ultimo deſolationis, ante
Chr. 537. an. mun. 3516. Dary
Medi primo, eoq; unico & ultimo ſa-
cra eſt Prophetia *Danielis* de ſeptu-
ginta Hebdomadis, quibus evoluit
liberationem populi aſſuturam per
Chriſtum, annunciavit, ſic edoctus ab
Archangelo *Gabriele*, cum tempus ad-
eſſet

effect liberationis populi Judaici ex ca-
 ptiuitate Babylonica per *Grum* fa-
 ctam, quæ figura fuit illius, quæ post-
 modum per Christum facienda erat.
 Postquam secuta est vastatio à *Tiro*
Nepesiano inducta & desolatio perpe-
 tua, cuius desolationis & popu-
 li Judaici exterminij non erit finis;
 perseverabit enim non ad 70. tantum
 annos sicut desolatio Chaldaica, sed
 usque ad mundi consummationem &
 finem sæculorum; quoties enim;
 templum illud instaurare conati sunt
 Judæi, sive sub *Juliano Apostata*, sive
 aliis, celestibus prodigijs semper
 præpediti fuerunt, teste *Socrate*, *Ruffi-
 no*, *Chrystomo* & alijs. Urbs quoque
 Hierosolyma perpetuo anathemati
 subiecta manet, nam quæ postea ex-
 structa est, & etiamnum extat, alia
 prorsus & alio loco in vicinia constru-
 cta est, & licet ab Anti-Christo rursus
 instaurandum sit saltem ex aliqua par-
 te templum & urbs, manebit nihilo-
 minus obominatio & desolatio, prop-
 ter

ter idolum Anti-Christi, qui in templi instar Dei sedebit & adorabitur, quæ abominatio iteratum loci excidium causabit, & Paulò post totius universi interitum portendet.

Romane Rei Incrementum.

Tatio Sabinorum Rege Capitolinæ Urbis Romanæ, vi fœderis & pacti cum Romanis initi retinente, ita conventum est cum *Romulo* præter alias conditiones pacis, ut urbs deductum à conditore suo nomen servaret, & singuli cives Romani dicerentur, universâ autem à Curibus, Tatiæ patriæ, etiam denominarentur *Quirites*; *Sabini* enim & qui de *Curibus* erant, hastam suam, quam manu gestabant, *Quirim* appellabant; undè etiam Romulo nomen *Quirini* venit.

Plurimum porrò crevit res Romana hostibus in civitatem benevolè accipiendis, postquam illos vel Romani domuerunt, vel pacis fœdera cum eis-

dena

dem sanxerunt; sic enim immensam multitudinem *Romulus* & *Succeffores Reges* in urbem pertraxerunt, ut novis semper incrementis urbs augetur.

Primò *Palatium* tanquam veteres sedes suas tenuerunt *Romani*, *Sabini Capitolium* & arcem servabant & amplificabant, *Caelium Montem* ædificiis & incolis impleverunt *Albani*. *Ficeni* & *Tellenij* post civitates suas in *Romanorum* potestatem redactas *Romanam* transmigrantes in *Aventino* habitationes suas collocaverunt. Ex hac gentis *Sabinæ* cum *Romanis* commixtione factum quoque est, ut ducenti *Patres Conscripti* numerarentur *Romæ*, centum scilicet ex *Romana*, & centum ex *Sabina* gente, & penes hos *Patres Conscriptos* jus erat & potestas Regem novum eligendi & defuncto Regi subrogandi, atque in interregnum *Romanam* moderandi; sic *Livius* refert de interregno post *Romulum* primum Regem defunctum,

simor

timor Patres incesſu, ne civitatem ſui imperio, exercitum ſine Duce viſ aliquo externa adoriretur. Eſſe igitur aliquod caput placebat, ſed nemo alteri concedere animum inducebat. Itaque in-ter ſe centum Patres decem decurijs factis ſinguliſque è ſingulis decurijs creatis, qui ſumma rerum præſſent, conſociati, De- cem imperiabant, unus cum inſignibus imperij & liſtoribus erat, & quinque dierum ſpatio ſinebatur Imperium, & per omnes in orbem ibat, annuumque inter- vallum regni fuit, quod interregnum ap- pellatum eſt, Dionyſius dicit 200. fuiſſe Patres & 20 Decurias eorum conſtituit propter Sabinos. Annus ſic abibat Patribus per vices regnantibus, cum plebs furere cœpit ob multiplicatam ſervitutem, cum jam viginti pro uno Domino ſuſtinere deberet, igitur vo- tis collatis inter ſe convenerunt Patres & è Sabina gente Pomponis Pompilij viri illuſtris filium Numam elegerunt. Hæc forma fuit interregni Romani, & Patrum conſcriptorum auctoritas at- que poteſtas.